

Editorial

Un nou model públic per al futur

Els problemes es produeixen en cascada. Perillen les pensions dins del model que en el seu moment vam triar i el pitjor del cas és que només presentem una part del problema que es troba en els exresidents, com si aquest no tinguessin els mateixos drets que qui habita a casa nostra. Els dèficits del serveis públics obliguen a un canvi en detriment dels usuaris. La fiscalitat basada en que pagui més qui més guanya no sembla la solució actual i es demana una rebaixa de la fiscalitat a la vegada que s'exigeix que l'Administració pú-

blica faci front als problemes que van apareixent. Es vol una solució immediata que es difícil de trobar tal com estan les coses. La crisi està obligant a un canvi accelerat en la manera de dirigir les empreses, les llars dels ciutadans i naturalment la pròpia Administració pública. Han estat les dificultats financeres les que han portat a l'enfonsament dels mecanismes habituals de despeses i ingressos. L'acumulació de disfuncions dissimulades per la bonança dels anys previs a la crisi es fa ara més que evident.

El problema es troba en què en els moments de bonança no vam sa-

ber fer les oportunes previsions a nivells privats i ara volem que treguin les castanyes del foc els poders públics que es troben en situacions idèntiques de dèficit.

¿Com es pot conciliar en el futur la provisió dels serveis públics als ciutadans amb l'austeritat econòmica imposada davant la necessitat de reformular un model fiscal insostenible? Qui tingui la solu-

NECESSITEM UN AJUST QUE NO POT SER TRANSITORI PER TORNAR A ERRAR

ció que doni el primer pas al front. Necessitem un ajust que no pot ser transitori per no tornar a caure en el mateix forat que ara patim. A la vegada tenim que donar solucions a qui, ara més que mai, necessiten ajuts urgents. Mai els serveis bene-

ficis havien funcionat tant com ara i això es simptomàtic de que la solució pot anar per a llarg.

El concepte de «cosa pública» està molt arrelat en l'imaginari col·lectiu i es reclama en el moments d'ofec. Fer perillar l'educació, l'assistència sanitària o les pensions produeixen terratrèmol important en les classes econòmicament més baixes. Una cosa és regular despesa, controlar millor les inversions, fer més rentable els serveis i altra molt diferent tallar una societat del benestar en la que tots hem treballat perquè sigui més justa i equitativa. Som tots copartícips dels sistema que vam crear i per tant també responsables en els moments difícils. La cohesió de la societat exigeix però, que la distribució de les responsabilitats estiguin directament relacionades amb les disponibilitats de cadascú i els seus recursos. No sempre han de pagar els més dèbils.

*L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articulistes exposen postures personals.*